

EUROPOS KONVENCIJA DEL KOVOS SU TERORIZMU

Strasburas, 1977 metu sausio 27 diena

Valstybes, šios Konvencijos signatares, Europos Tarybos nares,

atsižvelgdamos I Europos Tarybos tiksla siekti didesnes savo nariu vienybes;

išreikšdamos susirupinima del padažnejusiu teroristiniu aktu;

noredamos imtis veiksmingu priemoniu, kad nusikalteliai neišvengtų baudžiamojo persekiojimo ir bausmes už teroristinius aktus;

budamos Isitikinusios, kad ekstradicija yra ypac veiksminga priemone šiam rezultatui pasiekti, susitare, kad:

1 straipsnis

Ekstradicijos tarp Susitariančiuju šaliu tikslais ne vienas iš paminetu nusikaltimu nebus laikomas politiniu nusikaltimu arba su politiniu nusikaltimu susijusiu nusikaltimu, arba nusikaltimu, padarytu politiniais motyvais:

- a) nusikaltimai, kuriuos numato Konvencija del kovos su oro piratavimu, pasirašyta 1970 m. gruodžio 16 d. Hagoje;
- b) nusikaltimai, kuriuos numato Konvencija del kovos su neteiseta veika prieš civilines aviacijos sauguma, pasirašyta 1971 m. rugsejo 23 d. Monrealyje;
- c) sunkus nusikaltimai, padaryti kesinant is tarptautiniu mastu ginamu asmenu, tarp ju diplomatu, gyvybe, fizine nelieciamybe ar laisve;
- d) nusikaltimai, apimantys vaiku grobima, lkaitu paemima ar neteiseta laisves apribojima;
- e) nusikaltimai, kuriu metu panaudojamos minos, granatos, raketos, automatiniai šaunamieji ginklai ar sprogstamieji paketai, jei ju panaudojimas kelia žmonems pavojui;
- f) pasikesinimas padaryti kurl nors iš aukšciau minetu nusikaltimu arba bendrininkavimas padarant arba bandant padaryti tokl nusikaltima.

2 straipsnis

1. Ekstradicijos tarp Susitariančiuju šaliu tikslais Susitariančioji šalis gali nuspresti smurtinio nusikaltimo nepripažinti politiniu nusikaltimu, su politiniu nusikaltimu susijusiu nusikaltimu arba politiniais motyvais padarytu nusikaltimu, išskyrus 1 straipsnyje numatytus nusikaltimus asmens gyvybei, fizinei nelieciamybei ar laisvei.
2. Tai taikoma ir sunkiems nusikaltimams nuosavybei, išskyrus 1 straipsnyje numatytus nusikaltimus, jei ta veika sukele kolektyvinl pavojui asmenims.
3. Tai taikoma pasikesinimo padaryti bet kurl aukšciau mineta nusikaltima arba bendrininkavimo darant arba bandant padaryti tokl nusikaltima atžvilgiu.

3 straipsnis

Susitariančiuju šaliu galiojancios ekstradicijos sutartys ir susitarimai, tarp ju Europos konvencija del ekstradicijos, taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja šiai Konvencijai.

4 straipsnis

Jei 1 ar 2 straipsniuose išvardyti nusikaltimai nera išvardyti kaip nusikaltimai, už kuriuos pagal Susitarianciuju šaliu sudarytas ekstradicijos konvencijas ar sutartis yra taikoma ekstradicija, šios Konvencijos tikslais jie yra laikomi nusikaltimais, kuriuos apima aukščiau minėti susitarimai.

5 straipsnis

Jokia šios Konvencijos nuostata nelpareigoja taikyti ekstradicijos, jei Prašomoji valstybe turi svaru pagrinda manyti, kad išduoti asmenl už 1 arba 2 straipsniuose minetus nusikaltimus prašoma jo baudžiamojo persekiojimo ar nubaudimo del jo rases, religijos, pilietybes ar politines nuomones tikslais arba jei šiuo pagrindu gali buti neigiamai ltakojama to asmens padetis.

6 straipsnis

1. Kiekviena Susitariancioji šalis imasi visu priemonių, butinu, kad už 1 straipsnyje pamineta nusikaltima butu galima taikyti jos jurisdikcijoje galiojancius baudžiamuosius Istatymus, jei ltiriamas nusikaltelis yra jos teritorijoje ir jei, gavusi Susitarianciosios valstybes, kurios jurisdikcija yra pagrlsta tokiomis paciomis kaip ir Prašomosios valstybes Istatymuose esanciomis teisingumo vykdymo normomis, prašyma išduoti, jo neišduoda.

2. Ši Konvencija neapriboja baudžiamosios jurisdikcijos, vykdomos pagal nacionalinius Istatymus.

7 straipsnis

Jei Susitariancioji valstybe, kurios teritorijoje aptinkamas asmuo, ltiriamas padares 1 straipsnyje pamineta nusikaltima, gavusi prašyma išduoti pagal 6 straipsnio 1 punkte minetas salygas, šio asmens neišduoda, ji be jokių išimcių ir nedelsdama perduoda byla savo kompetentingoms Istaigoms. Šios Istaigos kvalifikuoja veika sunkiu nusikaltimu, kaip tai numato tos valstybes Istatymai.

8 straipsnis

1. Susitarianciosios valstybes teikia viena kitai lvairiapuse pagalba baudžiamosiose bylose, susijusiose su baudžiamuoju persekiojimu, pradetu del 1 arba 2 straipsniuose minetu nusikaltimu. Visais atvejais taikomi Prašomosios valstybes Istatymai del savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose. Taciau suteikti šia pagalba negali buti atsisakoma vien tuo pagrindu, kad ji susijusi su politiniu nusikaltimu arba su politiniu nusikaltimu susijusiu nusikaltimu, arba su politiniais motyvais padarytu nusikaltimu.

2. Jokia šios Konvencijos nuostata nelpareigoja teikti pagalba, jei Prašomoji valstybe turi svaru pagrinda manyti, kad prašymas suteikti teisine pagalba del 1 ar 2 straipsnyje paminetu nusikaltimu pateiktas siekiant persekioti ar nubausti asmenl del jo rases, religijos, tautybes ar politines nuomones arba jei šiais pagrindais gali buti padaryta neigiama ltaka del to asmens padeties.

3. Susitarianciuju valstybiu visu taikomu sutarciu ar susitarimu del savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, tarp ju Europos konvencijos del savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, nuostatos galioja Susitarianciosiose valstybese tiek, kiek jos neprieštarauja šiai Konvencijai.

9 straipsnis

1. Europos nusikalstamumo problemų komitetas informuojamas apie šios Konvencijos taikymą.
2. Jis atlieka visa, kas reikalinga visiems dėl šios Konvencijos vykdymo išskylantiems sunkumams taikiai išspręsti.

10 straipsnis

1. Visi Susitariančiuju valstybių gincais dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, kurie nebuvo išspręsti vadovaujantis 9 straipsnio 2 punktu, bet kurios ginco Šalies prašymu perduodami arbitražui. Kiekviena Šalis skiria arbitra, o du arbitrai skiria referentą. Jei per trijų mėnesių laikotarpį nuo prašymo pradėti arbitražą pateikimo kuri nors Šalis nėra paskyrusi savo arbitro, ji kitos Šalies prašymu skiria Europos žmogaus teisių teismo prezidentas. Jei jis yra vienas iš ginco Šalių gyventojas, šia pareiga vykdo Teismo viceprezidentas arba, jei viceprezidentas yra vienas iš ginco Šalių gyventojas, vyriausiasis Teismo teisejas, nesantis ne vienas iš ginco Šalių gyventojų. Tos pačios procedūros laikomasi, jei arbitrai negali susitarti dėl referento kandidatos.
2. Arbitražas nustato savo veiklos procedurines taisykles. Jo sprendimai priimami balsu dauguma. Arbitražo sprendimas yra galutinis.

11 straipsnis

1. Šia Konvencija pasirašo Valstybės, Europos Tarybos nars. Ji ratifikuojama, prieš jos prisijungimą arba ji patvirtinama. Ratifikavimo raštai, prisijungimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Konvencija Isigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo ratifikavimo, prisijungimo ar patvirtinimo trečiojo dokumento deponavimo dienos.
3. Veliau ratifikuojancios, prisijungiancios ar patvirtinancios Valstybės, šios Konvencijos signatarės, atžvilgiu Konvencija Isigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo ratifikavimo raštu, prisijungimo ar patvirtinimo dokumentu deponavimo dienos.

12 straipsnis

1. Kiekviena valstybė Konvencijos ratifikavimo metu arba deponuodama ratifikavimo raštus, prisijungimo arba patvirtinimo dokumentus gali apibrėžti teritorija ar teritorijas, kuriose taikoma ši Konvencija.
2. Kiekviena valstybė, deponuodama ratifikavimo raštus, prisijungimo ar patvirtinimo dokumentus ar veliau, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu, gali išplesti šios Konvencijos galiojimą bet kurioje kitoje pareiškime nurodytoje teritorijoje ar teritorijose, už kuriu tarptautinius ryšius ji atsako ir už kurias ji prisiima Isipareigojimus.
3. Kiekvienas pagal aukščiau esantį punkta pateiktas pareiškimas bet kurios jame minimos teritorijos atžvilgiu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu gali buti atšauktas. Toks atšaukimas Isigalioja iš karto arba pareiškime nurodyta diena.

13 straipsnis

1. Kiekviena valstybė šios Konvencijos pasirašymo metu arba ratifikavimo raštu, prisijungimo ar patvirtinimo dokumentu deponavimo metu gali pareikšti, kad ji pasilieka teise atsisakyti taikyti ekstradicija dėl 1 straipsnyje mineto nusikaltimo, kurl ji laiko politiniu nusikaltimu, su politiniu nusikaltimu susijusiu nusikaltimu ar politiniais

motyvais padarytu nusikaltimu, su sąlyga, kad ji išsipareigoja kvalifikuodama nusikalstama veika tinkamai atsižvelgti į ypač rimtus nusikaltimo aspektus, tarp jų:

- a) jis sukele kolektyvinį pavojų asmeniui gyvybei, fizinei neliečiamybei ar laisvei; arba
- b) jis paliete su nusikaltimo motyvais nesusijusius asmenis; arba
- c) nusikaltimas padarytas žiauriu būdu arba žiauriomis priemonėmis.

2. Pranešdama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, kiekviena valstybė gali visiškai arba iš dalies atšaukti pagal aukščiau esantį punktą padarytą išlygą; atšaukimas išgalioja pareiškimo gavimo dieną.

3. Pagal šio straipsnio 1 punktą padariusi išlygą valstybė negali reikalauti, kad 1 straipsnis taikytų kita valstybė; tačiau jei jos išlyga yra daline arba sąlygine, ji gali reikalauti, kad šis straipsnis būtų taikomas tiek, kiek ji pati taiko.

14 straipsnis

Pateikusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui rašytinį pranešimą, kiekviena Susitariančioji valstybė gali denonsuoti šią Konvenciją. Toks denonsavimas išgalioja iš karto arba pranešime nurodytą dieną.

15 straipsnis

Šios Konvencijos galiojimas baigiasi kiekvienos Susitariančiosios valstybės, kuri išstoja iš Europos Tarybos arba nutraukia narys­tę joje, atžvilgiu.

16 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša valstybėms, Europos Tarybos narems, apie:

- a) Konvencijos pasirašymą;
- b) ratifikavimo raštu, prisijungimo ar patvirtinimo dokumentu deponavimą;
- c) šios Konvencijos išgaliojimo datą pagal Konvencijos 11 straipsnį;
- d) pagal 12 straipsnio nuostatas gautus pareiškimus ir pranešimus;
- e) pagal 13 straipsnio 1 dalies nuostatas padarytas išlygas;
- f) pagal 13 straipsnio 2 dalį padarytus išlygų atšaukimus;
- g) pagal 14 straipsnį gautus pranešimus ir denonsavimo išgaliojimo datas;
- h) Konvencijos galiojimo nutraukimus pagal 15 straipsnį.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai įgalinti, pasirašė šią Konvenciją.

Sudaryta 1977 metų sausio 27 dieną Strasbūre anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius pasiuncia kiekvienai valstybei signatarei patvirtintus nuorašus.